

Když referent, tak evropský

INSPIRACE Na Střední odborné škole pro administrativu Evropské unie se žáci učí naráz tři jazyky

LENKA MARTINKOVÁ

V jedné z mnoha moderně vybavených počítačových učeben sedí v předních třech řadách patnáct studentek druhého ročníku. „Pozvánku na poradu vytvoříte ve Wordu. Nahoru napíšete právě pozvánku nebo pozvánku na poradu – a nějak to zvýrazníte. Jak?“ ptá se vyučující obchodní korespondence studentek. Z auditoria zazní návrh na tučné písmo. „Správně, velkými písmeny a třeba tučně. Potom několik řádek vynecháte a napíšete tam den, tedy datum, a dál?“ „Čas,“ navrhuje dívka. „Ano, hodinu, a také místo, kde se porada koná,“ dodává učitelka a pokračuje vysvětlováním, jak v korespondenci naložit s informací o programu porady. Prostě štábní kultura hlavičkového papíru. Na první pohled asi trochu nuda.

Praxe je povinná

Nuda, která se ale bude vždycky hodit. Od druhého do čtvrtého ročníku absolvují všichni studenti povinnou měsíční praxi v některém z desítek úřadů státní správy a samosprávy, s nimiž škola spolupracuje. „Byla jsem na měsíc na praxi u soudu. Myslím, že mi to dost otevřelo oči,“ popisuje letošní maturantka Kristýna ze Střední odborné školy pro administrativu Evropské unie v pražských Horních Počernicích. Podle ní je lepší se pořádně učit, aby člověk neskončil na řadové pozici někde v kanceláři.

A konkurence je velká. Jen v Počernicích se vzdělává 800 budoucích úředníků pro administrativu ČR ve vztahu k Evropské unii. Vážně jich tolik potřebujeme?

Z osmi set jsou zhruba tři čtvrtiny dívky. Sto padesát dětí je mimo pražských, a to ze všech koutů České republiky. Desetina žáků jsou děti cizinců. Osm stovek studentů není konečné číslo, neboť kapacita školy je kalibrována na 1110 žáků. Proto také v loňském roce, letošním a několika příštích letech opustí školu zhruba poloviční počet maturantů, než kolik nováčků nastoupí do prvního ročníku.

Kam všichni ti úředníci půjdou? To nám je za chvíli budou asi přidělovat do rodin, říkám si, když vstu-

Každý desátý. Škola pro administrativu Evropské unie přitahuje i děti cizinců, jichž je v lavicích asi desetina.

FOTO LN - JINDŘICH MYNAŘÍK

pují – trochu zaujaté – do foyer školy. Atrium připomíná zastřešený dvůr pavlačového domu. Dole na plácku nejsou ovšem popelnice, ale pět volně přístupných počítačů, místo schnoucího prádla na šňůrách visí u zábradlí lada tak studentky, které si prohlíží našeho fotografa. Perfektní komunikační prostor pro domácí komunitu. Těžko uvěřit, že tuhle moderní opravenou budovu s proskleným výtahem obývá střední škola zřizovaná hlavním městem Praha, a tudíž poskytující vzdělání bezplatně.

Střední odborná škola pro administrativu Evropské unie vypisuje pro studenty čtyři studijní obory. Jsou jimi právní administrativa, veřejná správa, řízení lidských zdrojů a provoz diplomatických služeb.

Studenti si obor volí už při přijímání řízení, nejžádanější je provoz diplomatických služeb. Jedním z důvodů je zřejmě i výuka jazyků. Zatímco studenti ostatních tří oborů se během čtyř let učí jazyky dva, ti z provozu diplomatických služeb mají tři.

Nebudeme hned diplomati

„Není to zas až tak jednoduché, jak jsem čekal,“ přiznává Vitalij, student druhého ročníku. „Jazyky jsou tu na hodně dobré úrovni, takže studium je poněkud náročné.“

A co kamarádi, nekrouť hlavou nad tím, že někdo v šestnácti studuje školu pro budoucí úředníky? Jsou jimi právní administrativa, veřejná správa, řízení lidských zdrojů a provoz diplomatických služeb.

všichni představují, že budu diplomat, což je samozřejmě nesmysl. My se tady učíme diplomatický servis a to je něco trochu jiného,“ dodává Vitalij.

Matematiky je jen málo

Možná je na čase uvést na pravou míru, jak to s těmi úředníky je. Tak tedy: Střední odborná škola pro administrativu EU jistě nějaké vyprodukuje, ne však hned po škole a pravděpodobně ne žádné řadové referenty, byť přesně takovou kvalifikaci zde studenti získávají.

Valná většina maturantů pokračuje po absolutoriu dál ve studiu, nejčastěji na vysoké škole ekonomického, právního či humanitního zaměření. Díky znalosti jazyků, základům práva i ekonomickým před-

mětům prý bývají ve studiu úspěšní, i když čas na hodnocení ještě nenašel, historie školy je krátká a sahá jen do roku 2004.

Ale ani ve čtrnácti letech, kdy se děti pro střední školu rozhodují, sem nemíří s představou, že svou kariéru založí v kancelářích mezi šanony a pořadači. Oslovuje je spíše nabídka všeobecného vzdělání s poněkud potlačeným spektrem přírodních věd – neboť hodinová dotace matematiky se tu drží opravdu na minimum, o fyziku či chemii nezavádíte. Něco jako gymnázium s výhradně humanitním zaměřením, ale přece jen i jistou dávkou odbornosti. Školu volí často děti, které si sice myslí, že půjdou na vysokou školu, ale co když ne?

„Když jsem sem šla, líbilo se mi,

že se tu učí předměty jako společenské vědy, psychologie, komunikace. Že se tu naučím jednat s lidmi a argumentovat. A taky ekonomie, protože mě baví matematika,“ říká studentka druhého ročníku Katka a vyvrací tak moji představu, že školu zvolí především ti, kterým matematika moc nejde. Třeba už jen proto, že maturita z ní není na středních odborných školách povinná... Ale Katka bude asi spíše výjimkou, nebo ne?

Ředitel školy Roman Liška upřesňuje: „I já si myslím, že naše škola osloví řadu dětí právě tím, že je u nás opravdu málo matematiky. Na druhou stranu se stává, že studenti někdy ve třetím nebo začátkem čtvrtého ročníku matematiku najednou objeví – protože se chtějí hlásit na Vysokou školu ekonomickou.“ V takovém případě škola při dostatečném množství zájemců zorganizuje doučování – matematický kroužek, kde mohou ekonomové ztracené lekce dohnat.

A tak se i tady maturuje z matematiky – i když jen dobrovolně formou čtvrtého, volitelného předmětu. Jinak je maturita stejná jako všude: zadané otázky a naučené odpovědi. Asi jsem spíš čekala nějaké případové studie situací, které úředníci v praxi řeší. Ale tohle přece úředníci nebudou...

Uspěje každý druhý

V posledních letech se na školu dostává zhruba polovina z těch, kdo si podali přihlášky. Hodnotící kritérium je přitom jediné, průměrný prospěch z druhého stupně ze základní školy nesmí překročit hodnotu 1,2. „I když se k nám hlásí děti až po deváté třídě, to znamená, že ty nejnaděšnější jsou už dávno na víceletých gymnáziích, mám pocit, že s tím, jak vcházíme stále víc ve známost, jsou naši prváci rok od roku lepší a lepší,“ říká ředitel Liška.

Pokud nastoupí do zaměstnání, nebudou absolventi nejspíš zastávat vyšší pozice, než je pozice sekretářky, moderně asistentky, nebo nižšího referenta. Rozhodně si ale mohou říkat: Když referent, tak evropský.

Autorka je stálou spolupracovnicí přílohy Akademie